

Історія закладу

Віддзеркалення освіти Моя чудова школо-мати

Рухається історія, змінюються часи, удосконалюється життя людей на Землі, сягає вершин наука й техніка, але неминучою цінністю, незмінною духовною, моральною величиною залишається в суспільстві школа, її безмежний світ знань, добра, любові. Тому кожна людина зберігає в серці спогади про вчителя - особистість, яка вела за руку у світ знань, спонукала до пошуку, надихала на творчість, раділа перемогам і сумувала невдачам своїх учнів та вихованців.

Подорожуючи селищем вулицею Центральною на північ від Слатинської селищної Ради побачимо велику чотирьохповерхову сучасно оздоблену будівлю - Комунальний заклад «Слатинський ліцей».

Школа була заснована у жовтні 1922 року на кошти батьків, в ній був один клас, у якому навчалося 24 учні. «Той першOVERесневий ранок 1922 року у Слатині народився в молочному тумані. Потім, коли сонце піднялося вище, туман розсіявся, стало свіжо, бадьоро, в повітрі раптом запахло осінніми квітами. То з усіх вулиць села з розкішними букетами айстр, чорнобривців сходились до школи діти, самі схожі на ті букети квітів, що несли в руках».

Спершу школа була розташована у споруді, що належала підсобному господарству педагогічних курсів ім. Г.Сковороди, уже через два роки її перевели на державний бюджет і містилося в ній три класи, в яких навчалося 105 учнів.

Першим учителем Слатинської школи був Дмитро Якович Болибик. Як свідчить документ про освіту, Дмитро Якович закінчив Дергачівську церковно-приходську школу «на основаних правил для производства испытаний на звание учителя церковно-приходской школы, изданных 26 ноября 1888 года, по определению Святейшего синода, подвергшись полному испытанию правления харьковского духовного

училища, удостоен звания учителя церковно-приходской школы». У документі зазначено дату 20 жовтня 1910 року. У 1915 році служив на фронтах, потрапив в оточення, був на засланні, працював на поштовому потязі «Вашевысокоблагородие». Із 1941 по 1945 рік служив на Чорноморському флоті. Довгий час жив у Слатині, працював ще і в Безруках, учив дорослих у Лікбезі. Діти та онуки живуть в Ізраїлі та Філадельфії.

Першим завідувачем школи був Федір Миколайович Мінаєв. Народився у селищі Золочів Харківської області. Працював завідувачем з 1922-1931 рік, навчався в університеті ім. В. Каразіна, з 1931 по 1941 рік - учитель географії, з 1943-1957 рік - учи-

тель початкових класів Слатинської середньої школи. Федір Миколайович Мінаєв нагороджений за плідну та творчу працю орденом Леніна. Дружина Федора Миколайовича - Євгенія Олексіївна Мінаєва народилася у селі Грушівка Херсонської області. У 1922 році навчалася на педагогічних курсах, з 1931-1960 рік працювала учителем початкових класів Слатинської середньої школи.

Уже у 1928 році кількість учнів досягла 300 чоловік. У 1929 році дві вчительки, сестри Марусови отримали земельну ділянку для будування дачі в нашому селищі. Юлія Олексіївна до початку революції закінчила з відзнакою гімназію в місті Зінькові, потім працювала в нотаріальному управлінні, пізніше вчителем у Дергачах, а з 1929 року в Слатинській залізничній школі. Вони делегати з'їзду вчителів Дергачівщини 1930 року. Розум, серце, душу впродовж усіх років нелегкої праці віддали своїм вихованцям. Навчали дітей вишивці, шиттю, організовували роботу драматичного театру, самі шили костюми, виготовляли декорацію. Вчителі прожили яскраве і цікаве життя. Олександра Олексіївна померла у 1953 році, а Юлія Олексіївна у 1979 році, у віці 97 років.

20 травня 1930 року Харківська міська рада винесла рішення про будівництво приміщення школи у селищі Слатині. За участю першого директора школи Віктора Олексійовича Доморецького до 1935 року закінчилась добудова школи.

У 1931 році у селі відкрилася семирічка, в якій уже налічувалося 470 учнів, працювало 20 педагогів. Учителі проводили велику громадську роботу серед

населення з ліквідації неписьменності, хлібозаготівлі, з проведення культурно-масових заходів. Поступово реорганізовувалась школа у єдину політехнічну, трудову школу. Було запроваджено трудове навчання, відкрито столярну і слюсарну майстерні. Постало питання всеобучу населення. У 1935 році Слатинська школа стала середньою, було відкрито 8 клас, згодом школу було передано до Південної залізниці.

У 1935 році директором став Петро Панасович Півненко, завучем працював Г.І.Гревізирський. Тоді були при-

дбані нові меблі, обладнані кабінети фізики, хімії та географії. Відомо, що юнати школи в 1939 році стали учасниками Всесоюзної сільськогосподарської виставки. Комсомольською

та політмасовою роботою керував Андрій Павлович Білоусов. Шкільний хор налічував у восьмиріччі 100 учнів, диригентом була Поліна Тимофіївна Волощицька. Був також струнний оркестр, яким

керував учитель малювання Володимир Васильович Васильєв. Працював драматичний гурток під керівництвом Петра Тихоновича Наймитенка. І вже в 1938 році відбувся перший випуск 15 десятикласників. Директорами школи на той час були: Єфросинія Бранцева, Гофман (ініціали невідомі), Сергій Федорович Мироненко, Василець (ініціали невідомі). Поруч з ними завжди були завучі: Андрій Панасович Парфілов, Захар Степанович Коган.

Напередодні війни школа мала добре обладнані кабінети, бібліотека налічувала 4 тисячі екземплярів книжок, оркестр народних інструментів, у 29 класах навчалося 1014 учнів, у 1941 році випущено 40 випускників.

20 вересня 1941 року наказом по школі заняття було припинено на певний час. Настала важка година окупації. Більшість учителів та учнів пішли на фронт. Згадує колишня учителька математики Неля Олександрівна Кононенко: «Прийшла я до першого класу нашої школи у 1941 році. Пам'ятаю, як нас, маленьких хлопчиків і дівчаток, завела Ївга Олексіївна Мінаєва до класу, як ми потім, прийшовши до школи, блукали, шукаючи свій клас. До першого класу було прикріплене бомбосховище. Пам'ятаю першу тривогу: гудуть селищем ворожі літаки, а нас по одному Ївга Олексіївна квапить до нього. І ми, як залякані мишенята, стоїмо по коліно у воді і плачемо. Одного разу я йшла до школи, а люди витягали з руїн будинку біля сільської ради останки тіл. Відігнали фашистів, а в пам'яті постає напівзруйнована шко-

У 1954 році колгосп виділив школі автомобіль. Нові партії, перші медалісти, перша педагогічна рада. Також колгосп «40 років Жовтня» виділив землю, було створено учнівську бригаду, придбано трактор, сільгоспінвентар. Жила і діяла учнівська кролеферма. Зі спогадів випускника школи шестидеся-

тих років Геннадія Бондаренка: «За ініціативою Корнія Оврамовича Кулібаби біля школи було розчищено озеро, в яке мій батько і Наймитенко П.Т. напустили риби. І ми виловлювали її для учительських сімей. Як тільки озеро

покривалося льодом, ми з хлопцями прорубували лунки і бігали в ряд по десять чоловік, лід прогинався, а риба вискакувала. Часто ми провалювалися і мокрі бігали в шкільну котельню посушитися. Учительські родини жили дружно, як одна сім'я. Учителі брали участь у випуску друкованої багатотиражки, яку випускали в колгоспному виданні. Скільки цікавих подорожей по рідному краю здійснили учні та вчителі з рюкзаками за плечима!»

Зміцніли зв'язки з Белгородською областю, Литвою. Багато гостей прибуло на 40-річний ювілей у 1962 році: колишні учні, ветерани, шефи, друзі з прикордонних шкіл.

Йшли роки, зростав контингент учнів. Надовго запам'ятають день першого вересня 1974 року слатинчани. Близько 1200 учнів переступили поріг нового чотирьохповерхового приміщення школи - справжнього палацу знань: 36 класних кімнат, фізкультурний та актовий зали, їдальня, майстерні. В одну зміну могли навчатися 1380 учнів. У школі на той час працювало вже 20 її вихованців. Кількість учнів зростала, за партії сіло 1253 вихованці.

Пам'ять... Яке чудове слово! Це та ниточка, яка пов'язує нас із минулим. Це погляд, що спрямовує нас у майбутнє. Пам'ятати минуле, дорожити ним треба для того, щоб глибоко усвідомити, що сьогодні починалося вчора, позавчора, що воно має чудові імена одержимих, які жили поруч з нами, працювали, були прикладом у всьому.

Наш улюблений директор, «наш Корній» - так по доброму називали учні свого директора. Хто мав щастя знати його, зустрічатися з ним, той знав прекрасні години, коли в світі більшало творчості, мрій і на-

тхнення. З ним легко дихалося і жилося.. Він над усе любив поле... вів дитину туди як на свято, повторюючи такі слова: «Земле, земле, славна тричі, квітко в крапельках роси, добрі в тебе будівничі-архітектори краси». Добра людина... Вона щоденно спілкується з нами, спостерігає, навчає, направляє. Так і залишається на початку всіх наших доріг, навіть коли її не стає. Немає вже на світі Корнія Оврамовича, та лишився його наказ: жити, творити, мріяти.

50-і роки були роками становлення, зміцнення колективу, на чолі якого стояв Корній Оврамович Кулібаба. Народився Корній Оврамович 13 вересня 1914 року в селі Панівка Верхньодніпровського району міста Дніпропетровська у сім'ї селянина. З 9 років хлопець став сиротою, рано змужнів, подорослішав. Навчався добре, мріяв ще більше здобути знань. То й не дивно, що пішки дібрався до Харкова у 1932 році, щоб вступити до педагогічного інституту. Здобувши вищу освіту, одержав призначення в середню школу села Липці. Війна Корнія Оврамовича застала саме в Липецькій школі. 28 липня 1941 року по мобілізації ЦК ВКП(б) був призваний політбійцем

ла, де тільки навчалися у двох класних кімнатах, а в останніх приміщеннях знаходилися поранені зі шпиталю. І ми, школярі, виходячи на подвір'я під час перерв, бігли до поранених і розважали їх».

Після звільнення Слатине у 1943 році від фашистських загарбників навчальний рік розпочався 1 вересня. Матеріальне становище було тяжке, і перший

С. Р. С. Р.
НАРОДНИЙ КОМІСАРІАТ ШАНХІЙ

АТЕСТАТ

ВИДАНО ЦЕЙ АТЕСТАТ *Мальчишевский Юрий*
Олексівки *ЩО НАРОДИЛИСЯ В 1942 РОЦІ.*
В ТОМУ, ЩО *НАРОДЖЕНА* *13* *ЗАПОРІЖСЬКОЇ СЕРЕДНЬОЇ*
ШКОЛИ *ст. Слатине* *Харківської обл.* *УРСР* *ЗАПОРІЖСЬКОЇ*
ГОЛОВНОЇ КУРС ЦЬОЇ ШКОЛИ І ВИНИСЛА *ПРИ* *ВІДПОВІДНИЙ*
ПОВЕДІНЦІ ТАКІ ОЦІНКИ:

1. ЗНАВАННЯ	Добре
2. ЗНАВАННЯ ЛІТЕРАТУРИ	Відмінно
3. РОСІЙСЬКОЇ МОВИ	Добре
4. РОСІЙСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ	Відмінно
5. АРИФМЕТИКИ	Відмінно
6. АЛГЕБРИ	Добре
7. ГЕОМЕТРИ	Добре
8. ТРИГОНОМЕТРИ	Добре
9. ПРИРОДОЗНАВСТВА	Добре
10. ІСТОРІ	Добре
11. КОНСТИТУЦІЯ СРСР	Добре
12. ГЕОГРАФІ	Відмінно
13. ФІЗИКА	Добре
14. ХІМІ	Добре
15. ГЕОЛОГІ І КОСМОС	Добре
16. АСТРОНОМІ	Добре
17. ВІСНОВІ ІСТОРІ (М.М.)	Добре
18. МАТЕМАТИ	Добре
19. КРИС	Відмінно
20. <i>Відмінно</i>	<i>Відмінно</i>

ДИРЕКТОР ШКОЛИ *Виниш*
ПРИС. *Виниш*

повоєнний випуск 1947 року склав лише 9 чоловік, другий у 1950 році - 14 чоловік, потім діти випускалися регулярно кожного року.

В історію школи увійшли імена вчителів, які піднімали її з руїн: Галина Сидорівна Коваленко, Рита Борисівна Кравич, Петро Тихонович Наймитенко, Іван Іванович Бондаренко, Надія Олексіївна Бондаренко, Лідія Давидівна Циба, Петро Семенович Гавриленко, Ївга Олексіївна Мінаєва, Варвара Григорівна Гавриленко. Очолював учительський колектив того часу досвідчений директор Сидір Онисимович Коваленко. Також

в історію школи занесено ім'я директора Івана Яковича Запорожця. Щоденно шкільне життя ставало цікавішим. Відремонтувалися класні приміщення, впорядковалося житло для учителів, посаджено абрикосовий сад. Працювали учительський та учнівський драматичні гуртки, а хор отримав перше місце на обласному огляді художньої самодіяльності у 1951 році. Цікаві екскурсії, лижні та кінні походи, велопробіги, змагання.

Великий внесок у становлення школи вклали директори Микола Леонтійович

Черваньов, Ана-
толій Григорович
Приходченко, від-
мінник народної
освіти СРСР, наго-
роджений медаль-
ю А.М.Макарен-
ка, Анна Василівна
Матвеєва, О.О.Сте-
шенко, А.М.Мо-
гилко, а також

учителі: Клавдія Опанасівна Іванчук,
Надія Юхимівна Толкачова, Тамара Іл-
лівна Ткаченко, Євгенія Василівна Не-
стеренко, Зінаїда Семенівна Ніколен-
ко, Сергій Павлович Зубко, Серафіма
Степанівна Зубко, Віктор Васильович
Петров, Петро Федорович Малафєєв,
Галина Омелянівна Кравцова, Ніна
Іванівна Хортик, Сергій Іванович Сви-
стун, Олександр Леонідович Жибуньов,
Тамара Михайлівна Казакова, Марія
Павлівна Гученко, Леонід Олексійович
Попович, Ніна Андріївна Попова.

Володимирівна Чеботова, Галина Семівна Железняк, Людмила Степанівна Почерніна, Віктор Сергійович Кондратенко, Валентина Михайлівна Свічкар, Тамара Степанівна Куриленко, Катерина Іванівна Шкатова, Тетяна Василівна Вечірська, Антоніна Василівна Курило,

Зоя Олександрівна Алескерова, Світлана Григорівна Далека, Ольга Володимирівна Руденко, Володимир Іванович Далека, Лариса Миколаївна Остапенко.

Характерною особливістю школи є те, що майже весь педколектив складався з випускників. Із гордістю розповідають учителі школи про своїх випускників,

які розлетілися в усі куточки нашої країни. Серед них професори Харківського університету ім.В.Н.Каразіна, викладачі Харківського зооветеринарного інституту і сільгоспакадемії, офіцери армії і флоту, художники, артисти, юристи.

Директор школи 1994-2005 р.р. - її випускниця Гейда Валентина Григорівна.

Погожим вересневим ранком 1973 року молода вчителька початкових класів переступила поріг Слатинської школи. Так і розпочалася дорога до дитячих сердець нині визнаного в освіті Дергачівщини педагога вищої категорії, вчителя - методиста, директора уже Слатинського навчально-виховного комплексу. У щоденній праці, у творчому пошуку промайнуло більше сорока років життя в школі, пройшовши всі щабелі педагога: здобула ще одну освіту-вчителя біології, працювала заступником директора з навчально-виховної роботи та 11 років директором.

Заслуга Валентини Григорівни у впровадженні нових методик у навчально-виховному процесі (Кушніра, Рогачової та інших). Творчий підхід до справи, принциповість, вимогливість, працьовитість характеризували керівника. За час її роботи директором налагоджено тісні зв'язки з виробництвом, спонсорами, на базі школи спільно з селищною

радою та Національним університетом внутрішніх справ відкрито дитячий садок, обладнано сучасний кабінет інформатики, народознавча кімната, працювала автокафедра. Склався стабільний, працездатний, висококваліфікований колектив педпрацівників. Учителі НВК - активні учасники районних та обласних виставок - ярмарків педагогічних ідей, конкурсів «Учитель року», «Школа року». Учні-переможці обласних та районних конкурсів «Юні пожежні», «Юні інспектори дорожнього руху», виставки «Щедрість рідної землі», «Слобожаночка», протягом десяти років юні туристи отримували перемоги на обласному рівні.

Поруч з директором працювали досвідчені педагоги: Валентина Василівна Коробка, Любов Петрівна Тимошенко, Тамара Іллівна Бондаренко, Ніна Михайлівна Зінченко, Наталія Петрівна Корнічова, Дмитро Вікторович Богуславець, Володимир Вікторович Покусай, Тамара Федорівна Сердюцька, Наталя Володимирівна Коробка, Тетяна Миколаївна Корнієнко, Ольга Іванівна Цілуйко, Юрій Олександрович Данілов.

Валентина Григорівна вбачала своє завдання на ниві освіти в тому, щоб кожен день прожити не дарма, творити добро людям. У цьому і є гармонія її доброго серця й великого розуму. Вона - наш учитель. Їй - наша щира любов і шана! За великий внесок у розвиток освіти Валентину Григорівну нагородили Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України, почесним знаком «Відмінник освіти України». Вона Почесний громадянин селища Слатине, була депутатом Дергачівської районної ради.

конкретний результат. Має ряд нагород районного та обласного рівнів. Вікторія Вікторівна Євдокімова - вчитель вищої категорії, методист, наставник, обиралася депутатом Слатинської селищної ради.

Разом з керівником працювали надійні помічники-заступники: Ірина Федорівна Коломієць, Тетяна Володимирівна Лобасенко, Зінаїда Миколаївна Дудник, Наталія Миколаївна

Хижняк, Тамара Іллівна Бондаренко, Світлана Михайлівна Котова.

Вікторія Вікторівна Євдокімова працювала директором Слатинського навчально-виховного комплексу «Загальноосвітня школа I-III ступенів - дошкільний заклад» Дергачівської районної ради Харківської області з 2005 року по серпень 2014 року. Стати педагогом мріяла з дитинства. І після закінчення Дергачівської школи № 1 струнка тендітна дівчина прийшла працювати старшою піонервожатою в Слатинську школу. І життя завирувало. Тоді ж сповна розкрився дарований Богом талант учителя, тоді ж створила сім'ю, дала життя сину. Але справжньою домівкою для Вікторії Вікторівни була школа. У пам'яті назавжди залишилися незабутні піонерські вогнища, екскурсії, туристичні походи. За час роботи досягла високого рівня професіоналізму, ініціативи, творчості. Постійно піклувалася і дбала про благоустрій навчального закладу, прагнула працювати з перспективою на

Як живеш, ліцей, як будеш жити ?
(або свіжий погляд на будні закладу освіти)

Сьогодні ліцей – заклад нового типу. З 2014 його очолює Наталія Василівна Скрипка, спеціаліст вищої кваліфікаційної категорії, вчитель-методист. Сучасний ліцей – це не просто заклад за-

гальної середньої освіти, це динамічна система, живий організм, який постійно розвивається. Ліцей має своє обличчя, індивідуальну поведінку, темперамент, свою систему моральних цінностей. Запорукою успішного розвитку є розуміння філософії закладу та сутності змін. Разом зі своїми заступниками - Оленою Василівною Онопрієнко, Оленою Євгенівною Гужвою, Іриною Федорівною Коломієць, Світланою Васи-

лівною Лабунською, Вікторією Володимирівною Задніпровською, завідувачою господарством Тетяною Миколаївною Загорною, незмінним секретарем керівника Оленою Юрївною Шимко та творчо працюючим колективом, професіоналами своєї справи, керівник закладу вивела ліцей на новий етап розвитку та докорінних змін. Поповнення школи молодими кадрами сприяло нововведенням до освітнього процесу. З року в рік зростає кадровий, науково-методичний, матеріально-технічний потенціал закладу загальної середньої освіти. Працює 43 педагоги: 41-мають вищу освіту, 2 - неповну вищу. Вищу кваліфікаційну категорію мають - 11 чол., I кваліфікаційну категорію – 10 чол., II кваліфікаційну категорію – 14 чол., категорію „спе-

ціаліст” – 7 чол. тарифний розряд - 2 чол.. Мають звання «вчитель методист» - Скрипка Н.В., Таранов В.Г., «вихователь методист» Онопрієнко О.В.. Мають звання «старший вчитель» – Кузьміна Н.В., Коломієць І.Ф., Назаренко Т.С., Котова С.М., Гужва О.Є., Лисенко А.І., Дудник З.М., Лобасенко Т.В., Мигаль А.О., нагороджена знаком «Відмінник освіти України» та знаком «Василь Сухомлинський» - Скрипка Н.В..

За суттєвої підтримки керівництва області в особі Юлії Олександрівни Світличної, депутата обласної ради Євгена Анатолійовича Шатохіна, керівництва району в особі Костянтина Сергійовича Жидкова, Олександра

Олександровича Політухи, Геннадія Юрійовича Лазарева, Михайла Івановича Бушева, начальника управління освіти, культури і туризму Наталії Андріївни Давидової за останній час кардинально змінився зовнішній вигляд закладу, стара його будівля набула оновленого, сучасного вигляду. Тут замінено частково систему опалення, проведено новий водогін, встановлено на 100 відсотків енергозберігаючі вікна, модернізовано та утеплено будівлю ліцею, здійснено капітальний ремонт актового зали, спортивної зали, холу, коридорів, покладено сучасну плитку в холі, встановлено центральну та додаткову аварійні вхідні групи за всіма сучасними технологіями, капітально відремонтовано майданчик для урочистостей. Придбано нове обладнання, на дитячому майданчику встановлено дитячий павільйон, їдальню забезпечено новим сучасним електрообладнанням, посудом. Позитивні зміни відбулися і в класних кімнатах: за новітніми технологіями зроблено ремонти стелі та стін, придбано нові шкільні меблі, модернізовано кабінети фізики, інформатики. Завдячуючи спонсорській допомозі керівника ТОВ «Агротехніка - 2007» Олега Костянтиновича Нечитайла та його заступника Костянтина Олеговича Нечитайла створено кабінет сучасної медіатеки, придбано комп'ютерну техніку, відеоапаратуру. У нову медіатеку управління освіти, культури і туризму надано 13 сучасних комп'ютерів. При допомозі підприємців, депутатів Віктора Івановича Молчанова, Людмили Вікторівни Дядечко, Олега Володимировича Дядечка, Алли та Володимира Гузь, Андрія Борисовича Кононенка, Олега Миколайовича Іващенка, Олександра Миколайовича Шматченка, Артура Вікторовича Кононенка, Сергія Миколайовича Лаврова, Олександра Юрійовича Лупандіна, Тетяни Петрівни

Дроздової, Олега Ямпольського, Сергія Павловича Кононенка, Сергія Євгеновича П'ятака, Олександра Миколайовича Серікова, Станіслава Вікторовича Кононенка, батьківської громади ліцею здійснюється покращення матеріально-технічної бази закладу.

Учні ліцею – активні, успішні особистості, призери олімпіад з базових навчальних дисциплін, конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт МАН, учасники та переможці інтелектуальних, творчих, спортивних конкурсів та змагань.

Протягом п'яти років переможцями районного конкурсу «Учень року» ставали Коваленко Валерія, Оліфір Валерія;

переможцями наукових конкурсів з фізики були Коломієць Тетяна, Ткаченко Дмитро. Стипендії голови Дергачівської районної державної адміністрації отримали Оліфір Валерія та Кулик Крістіна. Почесними грамотами Харківської обласної державної адміністрації та цінними подарунками-планшетами нагороджені кращі учні ліцею – Івахненко Денис, Кулик Крістіна, Сорочинська Єлизавета, Сучкова Анастасія, Оліфір Валерія. Нагороди отримали особисто від губернатора області Юлії Олександрівни Світличної. «Міс Дергачівщини-2018, 2019 років» була учениця ліцею Кононенко Владислава. Переможцями творчих конкурсів усіх рівнів є учні: Івахненко Каріна, Бережна Валерія, Івахненко Денис, Скринник Марія, Кононенко Владислава, Першина Віолета, Лабунська Тетяна, Важинська Тіна, Ка-

лініна Софія, Одінцова Анна, Піщуліна Уляна Мокляк Альбіна, Чухрай Анастасія, Голік Анастасія. Певних результатів досягли здобувачі освіти ліцею:

- Оліфір Валерія, учениця 11 класу – II місце у II етапі Всеукраїнської учнівської олімпіади з географії (учитель Хижняк Н.М.).

- Кулик Крістіна, учениця 11 класу-третє місце на Всеукраїнському конкурсу «Духовні скарби рідного краю», перше місце у районному конкурсу-захисті МАН з історичного краєзнавства (учитель-Скрипка Н.В.), I місце у II Відкритому Чемпіонаті України з модельного фітнесу; III місце у II Відкритому Чемпіонаті України з модельного фітнесу; II місце у II Відкритому Чемпіонаті України з модельного фітнесу; III місце III Відкритий кубок України з модельного фітнесу; II місце у II Чемпіонаті Харківської області з модельного фітнесу; I місце у II Відкритому Чемпіонаті України з модельного фітнесу; стипендіат голови Дергачівської районної ради (тренер Оліфіренко М.М.).

- Врублевський Михайло, учень 9б класу – III місце у II етапі Всеукраїнської учнівської олімпіади з географії (учитель Хижняк Н.М.);

- Пудря Єлизавета, учениця 11 класу, абсолютний переможець районної патріотичної акції «Слобожанські дзвони Перемоги» (учитель-Задніпровська В.В.);

- Кононенко Нікіта, учень за класу – III місце в обласних змаганнях з міні-футболу «Кубок молоді – 2019»;

- Пудря Єлизавета, учениця 11 класу, Мурашова Анастасія, учениця 11 класу- переможці районної та обласної

патріотичної акції «Пізнай себе, свій рід, свій нарід» (учителі- Кузьміна Н.В. Гацман Н.В.);

- Шиянова Діана, учениця 7а класу – I місце у першості Дергачівського району зі спортивного орієнтування; місце у відкритій Першості Дергачівської ДЮСШ з лижних гонок; II місце у Першості Дергачівського району з лижних гонок; I місце у чемпіонаті Харківської області зі спортивного орієнтування; I місце у I етапі Кубку м. Харкова з гонок на лижах «Роллерський турнір» (тренер Носатова А.С.);

- Сучкова Анастасія, учениця 8б класу – II місце у II Відкритому Чемпіонаті України з модельного фітнесу; III місце у II Відкритому Чемпіонаті України з модельного фітнесу; II місце у II Відкритому Чемпіонаті України з модельного фітнесу; III місце III Відкритий кубок України з модельного фітнесу; II місце у II Чемпіонаті Харківської області з модельного фітнесу; II місце у II Відкритому Чемпіонаті України з модельного фітнесу, «Міс фітнес – модель WFF» Харківської області;

- хореографічний колектив «Акварин» - Диплом I ступеня Всеукраїнський різножанровий фестиваль-конкурс «Star – time» (керівник-Чухрай А.В.);

- хореографічний колектив «Акварин» - II місце Міжнародний фестиваль- конкурс «Весняне сонечко мистецтв»;

- хореографічний колектив «Акварин» - Диплом II ступеня відкритий фестиваль-конкурс дитячої юнацької творчості «Музи і діти »;

- хореографічний колектив «Аква-

марин» - Диплом III ступеня Всеукраїнський відкритий фестиваль-конкурс «Запали зірку» обласні змагання «Спортивне свято на честь 74-ої річниці Дня Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні – II місце;

- обласні змагання «Спортивне свято на честь 74-ої річниці Дня Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні – Щетина Поліна III місце;

- районні змагання зі спортивного орієнтування Кубку пам'яті Дергачівського міського голови О. Лисицького – IV місце

(тренер Дудник З.М.).

- першість Дергачівського району зі спортивного орієнтування – II місце;

- районні змагання зі спортивного орієнтування – Тарасов Максим, II місце;

- чемпіонат Харківської області з велоспорту ВМХ – Нестеренко Анастасія, I місце;

- відкритий чемпіонат Харківської області з загальної фізичної та спеціальної фізичної підготовки з велосипедного спорту – Сучкова Анастасія – II місце, відкритий чемпіонат Харківської області з загальної фізичної та спеціальної фізичної підготовки з велосипедного спорту (легкоатлетичний крос) – Сучкова Анастасія – I місце

- районні змагання з волейболу – III місце;

- військово – спортивна патріотична гра Сокіл «Джура» у номінації «Медицина»- I місце, у 2017-2018 роках - II- III командне місце (керівники команди- Кот О.В., Третяк О.О., Дудник З.М., Дмитрієва Н.О.).

Сучасний освітній заклад покликаний допомогти учневі не лише оволодіти навичками та знаннями у певній галузі, а й створити відповідні умови для розкриття потенціалу самопізнання, самореалізації, самооцінки, інтеграції в соціокультурний простір.

Оригінальна система виховної діяльності спрямована на виховання справжньої Людини. Учителі виховують ліцеїстів-патріотів, проводять зустрічі із громадськими діячами, організовують акції, флешмоби, створюють конкурсно-розважальні програми, спрямовані на виховання справжнього громадянина України.

Калейдоскоп незабутніх вражень від проведених екскурсій по столиці, мандрівок по Україні, Європі формує уявлення про світ, його філософію, красу, адже під час спільної діяльності та у невимушеній атмосфері дитячі серця з'єднує справжня дружба. Педагогіка партнерства ґрунтується на принципах гуманізму й творчого підходу до розвитку особистості.

У слатинського вчителя, як і в кожної людини, є своя власна доля. І головне у ній – не кількість прожитих ним літ, а те, чим вони були наповнені, які добрі спра-

ви вершили наші предки на цій землі. Це щирі, працьовиті, талановиті люди.

Педагогічний колектив ліцею має значний творчий потенціал, разом з досвідченими педагогами Назаренко Тетяною Сергіївною, Кузьміною Надією Валентинівною, Прощенком Леонідом Яковичем, Гейдою Валентиною Іванівною, Кальченко Оленою Юріївною, Драган Іриною Леонідівною, Бережною Тетяною Павлівною, Левченко Тетяною Іванівною, Третяк Оленою Олександрівною, Лобасенко Тетяною Володимирівною, Тарановим Василем Георгійовичем працюють молоді, енергійні фахівці. Є у колективі і винятково добросовісні у роботі вчителі, які постійно спрямовані на творчість: Котова Світлана Михайлівна, Хижняк Наталія Миколаївна, Гацман Наталія Володимирівна, Дудник Зінаїда Миколаївна, Лисенко Ганна Іванівна, Науменко Наталія Володимирівна, Тищенко Ірина Василівна, Мальованик Карина Петрівна, Свічкарь Алла Олександрівна, Паліївець Світлана Миколаївна, Лупішовк Людмила Олексіївна, Борщ Оксана Юріївна, Почерніна Лариса Олександрівна, Іщенко Вікторія Володимирівна. Для молодих фахівців Халімовської Марини Миколаївни, Коробки Аліни Юріївни, Багдасарова Валерія Валерійовича, Дубровської Альони Володимирівни, Діброви Дмитра Вікторовича, Таранової Наталії Миколаївни, Суботи Дар'ї Віталіївни, Кулик Ірини Василівни, Черняєвої Марини Павлівни, Павлінової Дар'ї Дмитрівни, Гейди

Марини Михайлівни не існує проблем перебудувати свою роботу, вони весь час у пошуку, йдуть у ногу з життям, а може, в дечому випереджають його.

Упродовж трьох років колектив ліцею у районному рейтингу оцінювання діяльності щодо підготовки до нового навчального року знаходиться в трійці лідерів, а саме: 2015 рік – II місце, 2016 – Гран-Прі конкурсу, 2017 – II місце.

Від власної відповідальності кожного працівника ліцею складається зовнішня оцінка колективу в цілому. Немає байдужих серед працівників, кожен дбає про імідж закладу та високу результативність своєї діяльності. Неможливо не

назвати імена працелюбних і хороших людей: Ісаютіна Ольга Іванівна, Постол Катерина Олексіївна, Сучкова Валентина Іванівна, Рябовол Ольга Василівна, Шемереко Наталія Іванівна, Чайка Марина Вікторівна, Мерецька Олена Іванівна, Горєлова Наталія Миколаївна, Марусова Валентина Дмитрівна, Галета Олена Георгіївна, Походенко Тетяна Миколаївна, Путря Вікторія Олександрівна, Зюбан Надія Іванівна, Гриневич-Конотоп Світлана Миколаївна, Кононенко Інна Олександрівна, Бережний Володимир Миколайович, Кологойда Сергій Васильович, Ігнатуша Світлана Олексіївна, Бирик Олена Едгіївна, Гужва Юлія Василівна, Кучеренко Валентина Михайлівна, Шабалтас Алла Сергіївна, Шуленко Лідія Дмитрівна, Блощицина Зоя Петрівна, Коробка Олександр Анатолійович, Вакуленко Валерій Олексійович, Блощичин Юрій Олексійович.

Активно діє батьківська рада (голова ради- Кононенко Олена Вікторівна, секретар – Лабунська Світлана Василівна).

Нині очолюваний Наталією Василівною Скрипкою ліцей – це заклад освіти, де створено сучасний освітній простір, де учні, батьки, вчителі є успішними, де відчуття командної діяльності є важливим фактором особистісного розвитку. Саме так, на думку директора, формується імідж, а результативні досягнення стають щоденною потребою. «Ми не намагаємося стати кращими за інших, ми прагнемо, щоб завтра стати кращими, ніж ми є сьогодні», - з такою думкою завершує свій робочий день керівник.

З ініціативи директора оголошено роботу над довгостроковими проектами «Дитячий садок – новий освітній простір», «Інклюзивна освіта – перспектива майбутнього», «Патріот», «Родина, родина – від батька до сина», «Арт-терапія душі». Заклад є опорним з інклюзивного навчання. Розвиток інклюзивної освіти в Дергачівському районі розпочався з перших кроків залучення керівників закладів загальної середньої, дошкільної освіти до участі в реалізації районного соціального проекту під назвою «Без меж», який було запроваджено у 2018 році. Його ідея полягала у створенні інноваційного освітнього простору для розвитку інклюзивної освіти. Без меж – тому що кожна дитина – це безмежний Всесвіт. Символом проекту є метелик

Запропонований проект-це курс спеціальних заходів, спрямованих на розвиток і набуття соціального досвіду

дитини, який дасть їй змогу в майбутньому бути толерантною до поведінки, думок, почуттів інших людей, поважати їхні права.

Комунальний заклад «Слатинський ліцей» активно включився в реалізацію районного соціального проекту. Сконцентрувавши увагу на основних завданнях проекту, враховуючи певний досвід із даного питання, заклад взяв участь у районній конференції під назвою «Інклюзивний простір «Без меж» і розібралися в принципах інклюзивної освіти, а саме: цінність людини не зале-

жить від її здібностей і досягнень, кожна людина здатна відчувати й думати, кожна людина має право на спілкування і на те, щоб бути почутою, усі люди потребують одне одного, справжню освіту можна здійснювати тільки в контексті реальних взаємин, усі люди потребують підтримки та дружби однолітків, для всіх, хто навчається, досягнення прогресу полягає в тому, що вони можуть робити, ніж в тому, чого не можуть, різноманітність посилює всі сфери життя людини. Керівник ліцею стала учасником тренінгу засновника громадської організації Sudost Europa Kultur Босільки Шедліх (Німеччина).

Із січня 2019 року у рамках менторської програми «Запровадження інклюзивної освіти у школах та дитячих садках Харківської області» проходять семінари-тренінги для педагогічних працівників, в якому ліцей бере безпосередню участь. Організатором тренінгу став Благодійний Фонд «Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH».

У рамках міжнародного співробітництва заступник директора з навчально-виховної роботи закладу Олена Василівна Онопрієнко, разом з делегацією керівників закладів освіти району відвідала Таллінський ліцей в Естонії. У межах поїздки ознайомилася з діяльністю закладу щодо питань розвитку інклюзивної освіти. Тепер у ліцеї створене єдине психологічне комфортне освітнє середовище для дітей, які мають різні освітні можливості; організована система ефективного психолого-педагогічного супроводу інклюзивної освіти із взаємодією діагностико-консультативного, лікувально-профілактичного, соціально-трудового напрямів діяльності, в ліцеї використовуються поєднування видів діяльності, що сприяють згуртованості колективу. На базі закладу проводяться районні методичні семінари з питань організації інклюзивного навчання «Інклюзивний освітній простір без меж», «Організаційно-методичні засади впровадження інклюзивного навчання». Організовано літературні меседжі «Толерантність – це життя у світі несхожих людей».

Учитель інклюзивного класу Лупіовк Людмила Олексіївна є переможцем першого (зонального) туру Всеукраїнського конкурсу «Учитель року – 2019» та вийшла до фіналу обласного. Провела у закладі серію уро-

ків з інтеграцією «особливих дітей» в освітній процес.

Педагоги взяли участь у районному конкурсі на кращу розробку уроку в інклюзивному класі/групі серед вихователів та учителів інклюзивних класів «Коли ми разом, наші можливості без меж».

Логопедом розроблено авторську Комплексну програму корекційно - розв'язкової допомоги дитині з раннім дитячим аутизмом та серію корекційно-розв'язкових занять для дітей з особливими освітніми потребами.

У рамках проекту запроваджено конкурс соціальної реклами «Стань особливим – стань дружнім», мета якого – формування толерантного ставлення, виховання поваги до дітей з особливими освітніми потребами. Кращі роботи були відзначені дипломами в номінації: «Найкраще розкриття теми толерантності», «Найкреативніша робота», «Найцікавіший захист роботи». Заклад став переможцем у районному конкурсі відеороликів під назвою «Інші», зміст яких

стосувався поваги і турботи до кожної «особливої дитини». Лейтмотивом звучали слова: «Захистіть того, хто потребує захисту», «Повертаємося обличчям до дітей», «Головне те, що в вас всередині», «Щаслива дитина та, яка дарує щастя іншим».

Вбачаємо, що наші напрацювання під час реалізації проекту «Без меж», розробки уроків, виховних заходів, конференцій, дидактичні матеріали, рекомендації логопедів, психологів стануть матеріалом посібника для педагогічних працівників під назвою «Інклюзивна освіта: без меж».

Своєрідним інструментом розвитку здібностей і профільних напрямів учнів є творча співпраця з закладами вищого рівня акредитації. Ліцейісти беруть участь у наукових конференціях, конференціях-конкурсах, читаннях, семінарах, проходять предметну практику. Особливо активно співпрацює ліцей з Харківським вищим училищем фізичної культури, ХНУВС. Викладачі вишів проводять системну профорієнтаційну роботу з учнями.

У закладі діють освітньо-виховні структури, до яких належать художні колективи: хореографічний колектив «Аквамарин», «Театр балету»-керівник Чухрай А.В., театральна студія «Аплуа»-керівники Задніпровська В.В., Гацман Н.В., гурток патріотичного виховання «Патріот»-керівник Кот О.В., вокальна студія-керівник –Мигаль А.О., гуртки «Юні екскурсоводи», «Юні музеєзнавці»-керівник Ісаютіна О.І., секція з волейболу-керівник Третьак О.О..

Одним із головних показників духовності людей є рівень їх освіченості. Яким він був раніше? Як здобували знання наші предки? Коли з'явилися перші школи у нашому краї? Хто, як і чого в них навчав дітей? Як формувався духовний світ наших попередників? Всі ці матеріали висвітлені в ліцейному музеї Вчителя, який реалізовує нові підходи до організації музейної справи у освіт-

ньому просторі ліцею та упровадження музейної педагогіки як інноваційної освітньої технології. Музей молодий, йому всього три роки. Він зібрав експозиції-розповіді про звичайного вчителя, якому так не вистачає у цьому житті тепла, доброти, поваги. Ти гортаєш сторінки життя селища, (а в цьому році йому виповнилося 106 років) і знайомишся з життям вчителів, які мешкали і мешкають у ньому, які пережили за цей час війни та революції, поразки і перемоги, голод і холод, смуток і радість. Вчитель на селі завжди був людиною поважною і авторитетною. До нього йшли за порадою, за допомогою. Так було, так є і так буде. Не можна не згадати тих людей, які зробили великий внесок у розвиток освіти на селі. Це вчительські династії. Кажуть, що людина народжується двічі: уперше – фізично, удруге – духовно.

Саме так можна сказати про династію Бондаренків. 111 років – такий родинний педагогічний стаж цієї сім'ї у Слатинському закладі. Бондаренко Іван Іванович 43 роки віддав школі. Заочно закінчив ХДПІ ім. Г.С.Сковороди, факультет фізичного виховання. Учителем організував велосипедні та лижні походи до шкіл району та області, брав участь у районних шкільних туристичних змаганнях, художній самодіяльності вчителів школи, виховав не одне покоління спортсменів, які брали участь і перемогли в районних, обласних та республіканських змаганнях. Роками очолював районне методичне об'єднання вчителів фізкультури Дергачівського району. Неодноразово нагороджувався грамотами

районного відділу освіти та райдержадміністрації за виховання молодого покоління та добросовісне ставлення до роботи.

Дружина Івана Івановича – Бондаренко Надія Олексіївна із 1931 року проживала в сел.Слатине. 19 червня 1941 року закінчила 43 залізничну школу сел. Слатине Південної залізниці. Мрії про навчання у педагогічному вузі були перервані початком війни з німецько-фашистськими загарбниками. Із 1941 по 1943 р.р. перебувала в Казахстані на території Кустанайської області, де працювала вихователем евакуйованих дітей з Дергачівського дитячого будинку. В евакуації перебувала разом з сестрою Мінаєвою Ївгою Олексіївною – вчителькою молодших класів Слатинської школи з 1931 по 1960 р.р. та її чоловіком Мінаєвим Федором Миколайовичем – першим директором школи з 1922 року. Після звільнення селища від фашистів у серпні 1943 року Надія Олексіївна повернулася в рідну школу. У Казахстані вона закінчила педучилище і вже в 1944 році розпочала навчання учнів свого першого класу.

Тяжким був післявоєнний час, але треба було налагоджувати життя в школі. Не було зошитів, підручників. Партами служили різні стільці, збиті столи. У ці тяжкі роки Надія Олексіївна ставилася до дітей, як рідна мати.

34 роки – такий педагогічний стаж вчительки початкових класів. Про її чуйність і доброту згадує не одне покоління вдячних учнів та їх батьків. За свою працю вона була нагороджена медаллю «Відмінник освіти». Багато років учителем географії в Слатинській школі працювала донька Ївги Олексіївни та Федора Миколайовича – Гупса Лариса Федорівна. 24 квітня 1949 року в сім'ї Бондаренків народився син Геннадій. Його дитинство пройшло на шкільному подвір'ї, в будинку, де проживала вчительська родина. Геннадій не став педагогом, але усе життя є гідним своїх батьків. Після закінчення школи вступив до Харківського інституту інженерів залізничного транспорту. Сини Геннадія

Івановича продовжили справу дідуся і бабусі.

Бондаренко Ярослав Геннадійович – полковник поліції, кандидат психологічних наук, викладач тактичної підготовки інституту післядипломної освіти Харківського національного університету внутрішніх сил.

Бондаренко Олександр Геннадійович – полковник, кандидат наук з державного управління, докторант наук Харківської академії національної гвардії. Працював викладачем, начальником лабораторії, начальником кафедри тилового забезпечення. Нині доцент цієї кафедри. Учасник антитерористичної операції.

15 січня у сім'ї Бондаренків народилася донька Ольга. Все її дитинство пройшло в школі. Змалечку, разом з батьками відвідувала шкільні заходи. А коли в 1963 році пішла до першого класу, здавалося, що переступила поріг рідної домівки. Добре навчалась, була активною, брала участь у багатьох шкільних гуртках. Любила читати, бо любов до книги прививала Бухарова Антоніна Митрофанівна – шкільний бібліотекар.

Під час навчання вирішила все своє життя присвятити школі. Отримавши атестат про середню освіту, вступила на заочне відділення Харківського інституту культури на бібліотечно-бібліографічний факультет.

Вже 42 роки Ольга Іванівна задовольняє читацькі потреби учнів школи, проводить роботу по забезпеченню дітей та вчителів підручниками. Ольга Іванівна спеціаліст I категорії, бере активну участь у житті Слатинського ліцею, є керівником гуртків «З книгою в світ мистецтва» та «Юні музесзнавці». Певний час очолювала районне методичне об'єднання бібліотекарів району.

За добросовісне ставлення до роботи нагороджена Почесною грамотою Міністерства освіти та науки України, грамотами районного відділу освіти та райдержадміністрації.

Усе життя вона зберігає вірність родинній присязі – йти батьківськими стежками, ніколи не покидати рідну

школу. Ольга Іванівна плекає надіє, що її онуки продовжать справу пращурів – виховувати і навчати підростаюче покоління.

Загальний стаж вчительської династії Наймитенків більше 120 років. Голова педагогічної династії – Наймитенко Петро Тихонович, працював у школі 37 років учителем української мови та літератури.

Вчителькою початкових класів працювала дружина Петра Тихоновича – Ніна Іванівна.

Пов'язали своє життя з педагогічною роботою сини: Володимир Петрович – колишній учитель історії, Євген Петрович – колишній ректор ХЗВІ. Обидві невістки – Віра Василівна та Алла Корніївна – вчителювали. Онука Світлана працювала вихователем дитячого садка. Життя чотирьох представників педагогічної династії пов'язане зі Слатинською школою.

Навесні 1944 року сім'я переїхала до сел. Слатине Дергачівського району Харківської області.

У 1953 році закінчив Володимир Петрович 10 класів Слатинської середньої школи. Після закінчення школи в 1954 році служив у Радянській армії. Після демобілізації працював кіномеханіком у Слатинському клубі з 1958 року по 1959 рік працював на заводі токарем. З листопада 1959 року по 1969 рік працював на Харківській студії телебачення.

У 1962 році був зарахований студентом на історичний факультет Харківського державного університету ім. М.Горького. у 1968 році закінчив навчання і з серпня 1969 року працював у Слатинській школі вчителем історії.

Володимир Петрович і його дружина Віра Василівна поповнили династію Наймитенків. Володимир Петрович проводив велику громадську роботу – охорона пам'ятників історії та культури, товариство «Знання», створення Літопису Великої Вітчизняної війни. Як керівник районного методоб'єднання впроваджував нові форми роботи.

Наймитенко Віра Василівна у 1963 році вступила на філологічний факуль-

тет Харківського педагогічного інституту ім.Г.С.Сковороди. Віра Василівна почала працювати в Слатинській середній школі в 1967 році. Перший рік у групі продовженого дня. А з 1968 року були переведена на посаду вчителя української мови в 4-8 класах.

З 1977 року по 1989 року працювала вчителем початкових класів. Віра Василівна усього має 35 років педагогічного стажу, з них – 22 роки – шкільного стажу.

Педагогічна династія Коваленків представлена Коваленко Ганною Ісидорівною. Трудовий шлях розпочала у 1934 році. За направленням поїхала в Кременчук Полтавської області. Та Велика Вітчизняна війна внесла зміни в біографію вчителя. Галина Ісидорівна разом із залізничною школою евакуювала в Забайкалля на станцію Горхон.

Після звільнення Харкова у 1943 році повернулася до міста, а у 1944 році отримала відрядження у місто Чернівці. З 1946 року разом з батьком - вчителем історії, і продовжила свою діяльність на педагогічній ниві у Слатинській школі, де викладала географію, а згодом працювала заступником директора з навчальної роботи. Працювала плідно і творчо, аж до виходу на пенсію у 1969 році. Одна виховувала єдиного сина Валентина, який не пам'ятав батька, бо той був мобілізований на фронт і загинув у перші дні війни. Єдину звістку про долю чоловіка Ганна Ісидорівна отримала лише у 1949 році. Це було повідомлення, що боєць Слюсаренко Костянтин Іванович пропав безвісти. Син Валентини того ж післявоєнного 1946 року разом з мамою і дідусем переступив поріг Слатинської школи і закінчив її у 1956 році з відзнакою - за успіхи у навчанні

одержав золоту медаль. І без жодних вагань вирішив обрати вчительську долю. Він став студентом Харківського, а потім Київського державних університетів геолого-географічного факультету. Після закінчення працював геологом, а згодом викладачем географії в Харківському державному університеті ім. В.Н. Каразіна. Захистив докторську дисертацію, став професором географічних наук. Та доля була нещадною, у 2006 році Слюсаренко Валентин Костянтинович пішов з життя, але залишився назавжди в пам'яті студентів, колег, знайомих.

Вчительську династію продовжує онучка Галини Ісидорівни - Руснак Олена Валентинівна - філолог, вчитель української мови і літератури, яка після закінчення Луганського педінституту навчала дітей рідній мові на Луганщині, в Чернівцях, в Харкові і в нашій Слатинській школі. Традицію свого вчительського роду вже в п'ятому поколінні продовжує син Олени Валентинівни, а правнук Ганни Ісидорівни - Богдан Руснак, який закінчив історичний факультет Чернівецького національного університету. І як дід Валентин навчався на «відмінно».

Родина Давидових відома у Слатині. Давидова Катерина Василівна закінчила Слатинську школу і вступила у педагогічний клас вихователів дошкільного закладу при Дергачівській школі №

2. Працювала вихователем у м. Харкові в садочку «Мальвіна». Потім вступила до ХДУ ім.Горького, одержала спеціальність викладача української мови і літератури. Потім перевелася в Слатинську школу, працювала вчителем української мови і літератури. Випустила з випуски учнів. У даний час працює в КЗ «Слатинський ліцей» у групі короткотривалого перебування.

Її чоловік, Давидов Анатолій Дмитрович, закінчив педагогічний інститут ім. Г.С.Сковороди і працював у Слатинській школі вчителем фізики, був директором у Прудянці, працював у технікумі залізничного транспорту. Нині – пенсіонер, пише пісні і музику, грає на клавішах («Ямасі»). Написав дві пісні про Слатине, про школу та ін. Син, Давидов Руслан Анатолійович, закінчив Слатинську школу зі срібною медаллю. Вчився у військовому танковому училищі, потім закінчив ХАДІ. Працював деякий час учителем фізичної культури і автосправи у Слатинській школі. У даний час – директор фірми «Екощит».

Лозова Олена Олександрівна з цієї династії, навчалася у Слатинській школі, а потім із золотою медаллю закінчила Роганську школу №3. Навчалася в ХІСІ, закінчила економічний факультет. Захистила кандидатську дисертацію економічного спрямування. Працює на посаді професора кафедри менеджменту і адміністрування цього ж навчального закладу. Має численні наукові праці (монографії, статті) та навчальні посібники і методичні розробки. Син її, Гуторов Андрій Олександрович у 2009 році закінчив ХНАУ із червоним дипломом, захистив кандидатську і докторську дисертації, викладав у ХНЕУ ім. С.Кузьміча. Сьогодні працює провідним науковим співробітником в інституті аграрної економіки НААН України.

Чоловік Олени Олександрівни, Гуторов Олександр Іванович – доктор еконо-

мічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту і адміністрування ім. В.В.Докучаєва. Вчительська династія в п'ятому поколінні!

Відома і шанована династія Тесленків: Ганна Василівна Шимко працювала вчителем початкових класів. Її батьки понад 40 років трудилися на освітянській ниві. Мама-Антоніна Тихонівна була завучем. Зараз Ганна Василівна на заслуженому відпочинку. Сестра Ганни Василівни - Зоя Василівна Чайка працює директором Харківського кулінарного училища.

В закладі працює учитель математики Назаренко Тетяна Сергіївна, її дідуся - Валюх Сергій Корнійович, вчитель російської та іноземної мов, довгий час працював директором школи на Сумщині, батько - Валюх Сергій Сергійович, вчитель історії, донька - Попова Світлана Михайлівна, вчитель початкових класів, племінниця - Островерх Ірина Іллівна, вчитель початкових класів.

Директор ліцею теж із учительської династії: бабуся - Донцова Уляна Яківна, вчитель початкових класів, мама - Барбіна Олена Василівна, вчитель російської мови та літератури, тітка - Рибалко Людмила Василівна, вчитель початкових класів, донька-Скрипка Катерина Сергіївна, заступник начальника управління освіти, культури і туризму, племінник – Барбін Сергій Сергійович, вчитель історії та інформатики, племінниця-Барбіна Юлія Юріївна, соціальний педагог,

Онопрієнко Олена Василівна, заступник директора з навчально-виховної роботи, вихователь-методист.

Учитель початкових класів Котова Світлана Михайлівна пішла по учительській стежці мами Пипенко Марії Семівни, вчительки математики, яка довгий час працювала завучем у Козачолопанській школі. Її дідусь - Попов Сергій Опанасович, учитель історії, працював директором лісного технікуму у Чернівцях.

Є в музеї цікава сторінка – поетична, де зібрана поезія вчителів Свічка В.М., Давидова А.Д., Долі В.С., поетичні рукописи Педошевої О.М.. Оформлення музею здійснила вчитель образотворчого мистецтва Альона Олександрівна Піщуліна. Стало доброю традицією в музеї Вчителя вшановувати ювілярів – ветеранів: свій ювілей святкували Кузьміна Н.В., Зюбан Н.І., Скляренко О.М., Рильцева Л.А.. Вітаємо також з Днем народження працівників, монтуємо відеосюжети про них і все це демонструємо в музеї. Цікаві екскурсії разом з учасниками гуртка «Юні музеєзнавці» проводить керівник музею Ісаютіна О.І. Відвідувачів багато: і випускники закладу, і батьки, і учні, і гості ліцею. Всі захопилися музейною справою: несуть фотографії, світлини старих видань, книги, предмети вчителів, картини, є і книга відгуків, і слова подяки на адресу колективу ліцею. Є і своє телебачення, яким опікуються молоді колеги Задніпровська В.В., Хижняк Н.М., Онопрієнко О.В.. І обладнання до нього подарував наш хороший друг і меценат, керівник ТОВ «Агротехніка-2007» Нечитайло О.К.

Цікава історія щодо розвитку дошкільної освіти у селищі. Перші дитячі садочки в Слатині існували ще в 60-ті роки в радгоспах «Слатинський» та ім. ХХІІ партз'їзду. Зі спогадів наших односельців: при них були окремі хатинки, де перебували діти колгоспників.

На початку своєї діяльності колективи садочків склалися лише з декількох осіб – завідуючої, вихователя, техробітниці і кухаря. У зв'язку зі збільшенням кількості малюків у дошкільних закладах розширювався і його штат. Ясла-садок радгоспу «Слатинський», що знаходився на вулиці Привокзальній, займав дві одноповерхові будівлі. Вони були розташовані поблизу селищного парку. Діяло дві групи, весь колектив налічував 10 чоловік. Очолювала ясла-садок Тетяна Василівна Кононенко. Працівники намагалися створити комфортні умови як для перебування малюків у садочку, так і для продуктивної праці всього колективу. З малюками працювали досвідчені працівники-Марія Михайлівна Федюк, вихователь-методист, Любов Іванівна Синиця, помічник вихователя, Олена Олексіївна Довбня, вихователь.

Інший дитячий садок знаходився за адресою вул. Леніна, 125а, його збудовано за типовим проектом. Він займав велику двоповерхову будівлю, був розрахований на 100 місць (4 групи). Очолювала заклад Лідія Сергіївна Бондаренко. Під її керівництвом педагогічному колективу вдалося заповнити життя малят цікавими, різноманітними іграми, створити всі необхідні умови для перебування дошкільників в дитячому садку. Брала участь у Всесоюзній нараді з дошкільного виховання в м. Кишиневі у 1976 році, де заклад посів 2 місце серед сільських дошкільників. Все своє життя присвятила Лідія Сергіївна роботі в закладі дошкільної освіти. До 1997 року в селищі Слатині діяло дві дошкільні установи: ясла-садок радгоспу «Слатинський» і ясла-садок радгоспу ім. XXII партз'їзду. З плином років не просто віднайти прізвища людей, які працювали у садочку. Хтось змінив професію, хтось перебуває на заслуженому відпочинку, хтось пішов за межу життя, але кожен залишив слід в історії дитячого садка і теплі спогади у душах вихованців.

Минав час, і у селищі гострою стала проблема відкриття дитячого садка. Дошкільний підрозділ Слатинського НВК створено за ініціативи директора Валентини Григорівни Гейди та підтримки народного депутата України Олександра Марковича Бандурки. Було проведено реорганізацію навчально-виховного комплексу і створено дошкільний підрозділ. Заклад розпочав свою роботу 22 березня 2003 року, було відкрито одну групу на 20 місць. Першим вихователем була Світлана Олексіївна Кривошей, помічник Світлана Олексіївна Ігнатуша, яка працює і до сьогодні. З вересня 2003 року розпочала роботу ще одна група, в яку прийшла працювати молодий спеціаліст Олена Василівна Онопрієнко. Поступово мережа дошкільного підрозділу збільшувалась. У 2008 році заклад став налічувати 4 вікові групи, в яких працювали вихователі: Олена Борисівна Артюкович, Ольга Андріївна Веклич, Інна Іванівна Молоткова, Світ-

лана Василівна Лабунська. Розширився штат дошкільного підрозділу, почали працювати медична сестра Наталія Олександрівна Дмитрієва, музичний керівник Софія Михайлівна Бойко. Вихованці закладу неодноразово брали участь в районному фестивалі дитячої творчості «Велика пісочниця», отримуючи призи та нагороди.

За ініціативи та підтримки Слатинського селищного голови Олексія Єгоровича Туренка у 2010 році відкрито додаткову групу. Завдяки цьому кількісний склад педагогічних працівників збільшився. Прийшли працювати вихователями молоді спеціалісти: Олена Валеріївна Першина та Юлія Геннадіївна Важинська.

З 2012 року Олена Василівна Онопрієнко, вихователь І категорії, була призначена на посаду вихователя-методиста дошкільного підрозділу. За час роботи досягла високого професіоналізму. У 2012 році її робота з теми «Дидактична гра як форма навчання дітей дошкільного віку» допущена до участі в XIX Харківській обласній виставці-презентації педагогічних ідей та технологій. У 2014 році вихователь-методист брала участь в обласному конкурсі «Вихователь року» у номінації «Вихователь-методист року». Має заслужений авторитет серед колег, дітей, батьків.

З вересня 2018 року Онопрієнко О.В., спеціаліста вищої категорії, вихователя-методиста, було призначено на посаду заступника директора з навчально-виховної роботи, відповідальною за підрозділ дошкільної освіти, а Лабунську С.В на посаду вихователя-методиста.

6 квітня 2018 року, відбулося відкриття додаткової дошкільної групи з інклюзивною формою навчання представництвом Дитячого Фонду Організації Об'єднаних Націй (ЮНІСЕФ) в Україні та завдяки підтримки Костянтина Сергійовича Жидкова, Геннадія Юрійовича Лазарева, Наталії Андріївни Давидової, Катерини Сергіївни Скрипки, Ірини Вікторівни Сафарової, Олега Володимировича Гури, Оксани Володимирівни Колеснікової.

На сьогодні функціонує 7 груп: дві молодші групи, дві середні групи, дві старші та група короткотривалого перебування (старша). Всього в закладі 128 дітей. Мережа закладу є стабільною. В групах працюють вихователі: Катерина Василівна Давидова, Олена Валеріївна Першина, Олена Борисівна Артюкович, Юлія Геннадіївна Важинська, Юлія Миколаївна Онопрієнко, Ольга Валентинівна Шкатова, Наталія Миколаївна Таранова, Каміла Михайлівна Вакуленко, Марина Павлівна Черняєва, асистент вихователя- Світлана Володимирівна Чувпило.

Педагоги підрозділу дошкільної освіти повною мірою володіють педагогічною майстерністю, творчим, нестандартним підходом до реалізації педагогічних ідей, індивідуальним творчим потенціалом.

Всі вони з великою відповідальністю, любов'ю й турботою ставляться до своїх вихованців. Колектив злагоджено працює однією командою на благо дитини, сприяють розвитку фізичного та психічного здоров'я, її різнобічного, гармонійного розвитку, набуття життєвого досвіду, підготовки до навчання у школі.

У закладі здійснюється поглиблена робота з художньо-естетичного розвитку, вихователь Піщуліна Альона Олександрівна використовує нестандартні форми проведення занять, що допомагає розкрити у майбутньому талант дитини.

Музична зала – чарівний куточок, де панує музика і творчість. Саме тут відбуваються найцікавіші події: святкові ранки, розваги, концерти, відкриті заняття. Саме тут допоможуть зрозуміти витон-

чену природу пластичних рухів, навчать слухати музику, говорити «мовою тіла»: з допомогою міміки, жестів, рухів навчать розповідати цілі історії, удосконалять вокальні можливості, допоможуть вродженим задаткам перерости у музичні здібності, завдяки талановитому музичному керівникові Олені Володимирівні Чухрай.

Свята у дошкільнят – це завжди казка, сповнена позитивними емоціями, незабутнє видовище для дітей та їх батьків. Яскравою візитівкою кожного свята – є оригінальні сценарії наповнені яскравими несподіванками, які викликають у дітей здивування і захоплення.

Вихователі дошкільного підрозділу є активними учасниками районних семінарів та методичних об'єднань для вихователів різних груп. Завдяки зусиллям колективу та батьків у дошкільному підрозділі ліцею створені належні умови для повноцінного та гармонійного розвитку вихованців. Всі кімнати обладнані меблями, які відповідають зросту і віковим особливостям дітей. У групах обладнані ігрові зони, створено розвивальне предметно – ігрове середовище.

Доброзичлива атмосфера, комфорт, сприятливі умови в підрозділі дошкільної освіти завжди дарують дітям радість та бажання його відвідувати. Колектив прагне, щоб його вихованці вирости здоровими, розумними, працьовитими, всебічно розвинутими.

Минають роки. Посіяне добро повертається ще більшим добром. Щороку здобувачі освіти ліцею славлять свій заклад новими перемогами. І це завдяки досконалій їхній праці. Зараз колектив ліцею – велика творча сім'я однодумців, які усвідомлено своєю працею успішно вирішують завдання Нової української школи, де вчитель, учень і його батьки – єдине ціле. Створено Концепцію розвитку Нової Української школи – родини на 2018-2023 роки. У планах багато добрих і цікавих справ. Ми вдячні долі, що працюємо разом в єдиному руслі з керівництвом Дергачівського району, управлінням освіти, культури і туризму, Слатинською селищною радою.

З дня створення ліцею минуло майже 100 років. Але і сьогодні, як тоді, ліцей є осередком культури і освіти у нашому селищі.

Ми, як і раніше, у творчому пошуку, і наші мрії спрямовані в майбутнє!

Скрипка Наталія Василівна

Директор Комунального закладу «Слатинський ліцей», спеціаліст вищої категорії, вчитель-методист. Почесний громадянин Дергачівського району.

Давайте зробимо спробу створити образ нового, сучасного керівника від якого може залежати прогрес у галузі освіти. А зробити для цього треба дуже просту річ: намалювати портрет реальної людини, яка живе і працює поруч, щоденно навчає і виховує дітей і носить просте звання – Учитель. Сподіваємось, що цей портрет покладе початок галереї сучасників – творців позитивної тенденції в освітянській справі, яка сповнить нас впевненістю, що не так все погано, і є світло в кінці тунелю.

Який же він, справжній керівник ?

Розповідати про Наталю Василівну водночас і легко, і складно. Легко тому, що її життя настільки яскраве, сповнене подій і звершень, що не потрібно замислюватися над тим, звідки брати матеріал. Складно тому, що воно є до такої міри насиченим, що його вистачило б не на один десяток пересічних людських доль і важливо не упустити нічого суттєвого. А суттєвим тут є все.

Тож, якщо говорити про творчий почерк Наталії Василівни Скрипки, то в ньому можна виділити такі характерні особливості: індивідуальність, комплексність, актуальність, інноваційність, доступність. Незважаючи на складності сьогодення, вона робить усе, щоб утилити задумане, щоб не тьмяніли фарби і не зникала свіжість відчуттів, щоб нашим українським світом правили Розум, Добро і Краса. У ній і смак, і гармонія, і охайність, і усміхнені добрі очі, і красива мова, і надзвичайна душа. Інколи бринить в її очах непрошена сльоза, тремтить від хвилювання й болу голос... Для неї доля кожної дитини, вчителя – її особисте життя. Із честю Скрипка Н.В. заслужила глибоку пошану серед колег, батьків, учнів, даруючи їм не тільки свої знання і досвід, але й тепло своєї душі.

За час роботи на посаді директора створила певний імідж ліцею, про що говорять досягнення: вихованці ліцею – учасники проектів, переможці олімпіад, турнірів, конкурсів-захистів МАН усіх рівнів – від районного до Всеукраїнського.

У 2016 році в Україні стартував практичний експериментальний проект «Розвиток інклюзивного освітнього середовища» за підтримки Благодійного Фонду Порошенка. Одним із небагатьох осередків став Комунальний заклад «Слатинський ліцей» Дергачівської районної ради Харківської області. Перед закладом постало важливе питання – створення інноваційного інклюзивного освітнього середовища, яке сприятиме розвитку індивідуальних здібностей і талантів, соціальній адаптації дітей з особливими потребами, виховання гідних громадян України: розумних, активних, упевнених у власних силах та з вірою у майбутнє. Директор ліцею представляла Харківщину на Всеукраїнському форумі щодо розвитку інклюзивної освіти у м. Київ.

У 2016 році заклад став переможцем проекту щодо реалізації програми «Сприяння соціальній згуртованості та

інтеграції внутрішньо переміщених осіб на сході України, що реалізовувався у 2016 – 2017 роках Представництвом Дитячого Фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні, завдячуючи якому сформовано новий освітній простір, розширено мережу.

Ліцей є опорним закладом з питань організації інклюзивного навчання, бере участь у Менторській програмі із запровадження інклюзивної освіти проекту Німецького товариства міжнародного співробітництва «Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH», учасник тренінгу засновника громадської організації Sudost Europa Kultur Босільки Шедліх (Німеччина). Здійснюється плідна співпраця з закладами освіти Естонії.

У 2015-2016 роках ліцей увійшов до числа найкращих закладів освіти та був занесений до районної Дошки Пошани.

У 2019 році заклад освіти взяв участь у Міжнародній виставці «Сучасні заклади освіти – 2019» в номінації «Сучасний вектор розвитку інклюзивної освіти в Україні» і отримав диплом переможця та срібну медаль. Творча група у складі: Гужви О.Є., Онопрієнко О.В., Лабунської С.В. достойно представили заклад освіти і отримали диплом переможця та срібну медаль. Заклад занесено до книги Національної Академії Педагогічних Наук України в номінації «Успішні керівники в освітньому просторі України».

Професійне зростання педагогів – невід'ємна частина діяльності керівника. Учителі ліцею є переможцями I та II етапів Всеукраїнських конкурсів «Учитель року», «Класний керівник року».

За ініціативи Н.В.Скрипки у районі створено громадську молодіжну організацію «Нове покоління Дергачівщини», яка активно діє і у ліцеї, в рамках районного соціального проекту «Соціальна мобільна робота з молоддю ISMO» діють мобільні волонтерські групи «На крилах добра», відкрито сучасний музей Учителя.

(із книги Національної Академії Педагогічних Наук та Видавництва «Альфа-Віта» «Успішні керівники в сучасному просторі України» за 2019 рік)

Котова Світлана Михайлівна

Народилася 25 вересня 1971 року в селищі Козача Лопань Дергачівського району Харківської області.

У 1986 році закінчила Козачолопанську восьмирічну школу і вступила до Харківського педагогічного училища.

Після закінчення педучилища в 1990 році була призначена на посаду вчителя початкових класів у Слатинську середню школу.

З 1991 по 1995 роки заочно навчалася в Харківському державному педагогічному університеті ім. Г. С. Сковороди (педагогіка і методика початкового навчання). Має вищу кваліфікаційну категорію та педагогічне звання «Старший вчитель».

Учні Світлани Михайлівни учасники районних олімпіад, «Знавців української мови» (ім.П.Яцика), Всеукраїнського природничого інтерактивного конкурсу «Соняшник», «Колосок» Міжнародного математичного конкурсу «Кенгуру», «Юна принцеса», «Тато, мама і я – українська сім'я».

Світлана Михайлівна переможець (II місце) районного конкурсу педагогічної майстерності «Учитель року – 95» та учасник «Учитель року – 2010».

З 2007 року і по даний час голова профспілкової організації КЗ «Слатинський ліцей».

Кузьміна Надія Валентинівна

Народилася 26 лютого 1957 року в селі Безруки Дергачівського району Харківської області.

У 1974 році закінчила Слатинську середню школу і вступила до Харківського державного педагогічного інституту ім.Г.С.Сковороди на філологічний факультет (українська мова і література).

У 1978 році закінчила вищий навчальний заклад із відзнакою і прийшла працювати вчителем української мови і літератури у Слатинську середню школу. Має вищу кваліфікаційну категорію та педагогічне звання «старший вчитель».

Вихованці вирізняються достатньо високим рівнем сформованості умінь і навичок, мають стійкі знання, щороку беруть участь у районних олімпіадах, Міжнародному конкурсі з української мови, Всеукраїнському конкурсі, присвяченому Шевченківським дням, Всеукраїнському конкурсі «Безсмертний подвиг українського народу», конкурсі ораторського мистецтва «Вірю в майбутнє твоє, Україно». У 2010 році вихованця Ірина Ходарева посіла III місце у районному конкурсі читців до Дня пам'яті Т.Г.Шевченка, у 2012 році 55% учнів отримали сертифікати з високим та добрим результатами у Всеукраїнській українознавчій грі «Соняшник», а моніторинг результатів навчальних до-

сягнень учнів за 2018-2019 навчальний рік показав, що 69% учнів мають знання високого та достатнього рівнів. У 2018 році учениця Мурашова Анастасія брала участь у XII Всеукраїнській філософській історико-краєзнавчій конференції учнівської молоді «Пізнай себе, свій рід, свій нарід». Її робота занесена до наукового збірника кращих науково-дослідницьких праць учнівської молоді.

У 2009 році Кузьміна Надія Валентинівна стала лауреатом районного конкурсу «Учитель року», у 2013 році робота з теми «Морально-етичне виховання учнів на традиціях українського народу» була допущена до участі в XX Харківській обласній виставці-презентації педагогічних ідей та технологій і посіла призове місце.

Нагороджена грамотами та подяками обласного та районного рівнів.

Лупівовк Людмила Олексіївна

Народилася 7 березня 1978 року в селищі Нова Козача Дергачівського району Харківської області.

У 1998 році закінчила Харківський педагогічний коледж. Професійну діяльність розпочала вчителем початкових класів в Слатинській загальноосвітній школі.

У 2000 році закінчила Харківський педагогічний університет ім. Г.С.Сково-

роди. Має вищу кваліфікаційну категорію.

2013 – 2014 н.р. брала участь в районному етапі Всеукраїнського конкурсу «Учитель року» у номінації «Вчитель початкових класів» і посіла 3 місце.

2018 – 2019 н.р. – переможниця I (зонального) туру Всеукраїнського конкурсу «Учитель року-2019» у номінації «Вчитель інклюзивного класу». Нагороджена дипломом I ступеня. Стала фіналісткою II (регіонального) туру Всеукраїнського конкурсу «Учитель року – 2019» у номінації «Вчитель інклюзивного класу».

Нагороджена Почесною грамотою Харківської обласної державної адміністрації.

Гужва Олена Євгенівна народилася 28 жовтня 1974 року у м. Фрунзе Киргизської РСР.

У 1991 році закінчила Харківську загальноосвітню школу № 109 і вступила до Харківського педагогічного коледжу.

У 1996 році закінчила Харківський педагогічний університет ім. Г.С.Сковороди та розпочала професійну діяльність вчителем початкових класів у Слатинській загальноосвітній школі.

Учні Олени Євгенівни є учасниками районних олімпіад, конкурсу «Знавців української мови» (ім. П.Яцика), Всеу-

країнського природничого інтерактивного конкурсу «Колосок», математичного конкурсу «Кенгуру», українознавчої гри «Соняшник», районних конкурсів «Юна принцеса», «Великодня писанка».

З 2000 по 2014р. Олена Євгенівна була головою профспілкової організації Комунального середнього загальноосвітнього навчально-виховного комплексу, голова ради Слатинського НВК.

З 2016р. переведена на посаду заступника директора з навчально-виховної роботи.

У 2015 році її робота з теми «Формування національної та громадянської самосвідомості особистості в умовах поліетнічного освітнього середовища» була допущена до участі в XXII Харківській обласній виставці-презентації педагогічних ідей та технологій і посіла призове місце.

Має грамоти Дергачівської районної державної адміністрації.

Онопрієнко Олена Василівна народилася 8 липня 1975 року у місті Золочів Харківської області. Має повну вищу педагогічну освіту за спеціальністю «Дошкільне виховання» та здобула кваліфікацію викладача дошкільної педагогіки і психології, вихователя дітей дошкільного віку, працює за отриманим фахом у Слатинському ліцеї з 2003 року.

Онопрієнко О.В. має кваліфікаційну категорію «спеціаліст вищої категорії», звання «вихователь-методист». Фахівець володіє достатньою кількістю знань, вмінь та навичок щодо впровадження інтерактивних технологій, готова творчо застосовувати їх у нестандартній ситуації.

У 2012 році її робота з теми «Дидактична гра як форма навчання дітей дошкільного віку» допущена до участі в ХІХ Харківській обласній виставці-презентації педагогічних ідей та технологій. В 2014 році вихователь брала участь в обласному конкурсі «Вихователь року» у номінації «Вихователь-методист року», має заслужений авторитет серед колег, дітей, батьків.

Онопрієнко О.В. має відпрацьовану чітку систему взаємодії з батьками. Проводить відкриті заходи для батьків на високому рівні. Постійно надає індивідуальну консультативну допомогу. Залучає батьків до активної участі у заходах, що проводяться в закладі, які передбачають співробітництво, співтворчість вихователів, дітей і батьків.

Має подяки та грамоти Харківської обласної державної адміністрації та Департаменту науки і освіти.

Хижняк Наталія Миколаївна народилася 27 квітня 1977 року в місті Дергачі Харківської області.

У 1994 році закінчила Дергачівську середню школу №1 і вступила до Харківського державного педагогічного інституту ім.Г.С.Сковороди на економічний факультет.

У 1999 році закінчила вищий навчальний заклад із відзнакою і прийшла працювати вчителем географії та економіки у Слатинську загальноосвітню школу.

Вихованці вирізняються достатньо високим рівнем сформованості умінь і навичок, з активною життєвою позицією, орієнтованою на цілісне сприйняття сучасної науково-природничої картини світу, щороку беруть участь у районних олімпіадах, Міжнародній природознавчій грі «Геліантус», Міжнародному інтерактивному природничому конкурсі «Колосок».

У 2015 році вихованиця Оліфір Валерія зайняла II місце Всеукраїнській районній олімпіаді з географії, у 2016 році III місце, у 2017 році II місце, у 2018 році III місце. У 2018 році вихованець 8 класу Врублевський Михайло зайняв III місце у Всеукраїнській районній олімпіаді з географії.

У 2016 році Оліфір Валерія стала учасницею I Всеукраїнської наукової шкільної конференції від збірника наукових і творчих досягнень школярів «Крок у науку», за що отримала сертифікат.

У 2017 році Оліфір Валерія брала участь у Всеукраїнському конкурсі-захисті науково-дослідницьких робіт МАН посіла I місце у районному етапі та III місце у обласному етапі.

У 2010 році Хижняк Наталія Миколаївна стала лауреатом районного конкурсу «Учитель року» у номінації географія, у 2011 році за участь у педагогічній виставці-ярмарку педагогічних ідей та технологій нагороджена дипломом III ступеня.

У 2015 році взяла участь у Всеукраїнському конкурсі «Класний керівник року», де на районному етапі зайняла I місце та стала учасником обласного етапу.

У 2019 році Хижняк Наталія Миколаївна у зональному етапі Всеукраїнського конкурсу «Учитель року» у номінації «Географія» отримала I місце та стала фіналістом у регіональному етапі конкурсу.

Лисенко Ганна Іванівна

Народилася 2 січня 1972 року у селі Залужжя Дубровицького району Рівненської області.

У 1987 році закінчила восьмий клас Залужської середньої школи та вступила до Дубнівського педагогічного училища Рівненської області.

Після закінчення педучилища у 1991 році була призначена на посаду вчителя початкових класів Слатинської середньої школи.

З 1992 по 1996 роки заочно навчалася в Харківському державному педагогічному університеті ім. Г. С. Сковороди за спеціальністю «Початкове навчання».

Тренер-педагог НУШ, має вищу кваліфікаційну категорію, педагогічне звання «старший учитель».

Учні Ганни Іванівни - учасники та переможці районних олімпіад, конкурсу «Знавці української мови» (ім. П. Яцика), українознавчої гри «Соняшник», Всеукраїнського природничого інтерактивного конкурсу «Колосок», Міжнародного математичного конкурсу «Кенгуру».

Методична розробка уроку з трудового навчання для учнів 3 класу з теми «Подарунки та сувеніри до зимових та новорічних свят» була надрукована у №46 (грудень 2009 року) Всеукраїнської газети «Початкова освіта». У 2012 році її робота з теми «Формування компетент-

ності учнів на основі розвитку пізнавального інтересу» була допущена до участі в XIX Харківській обласній виставці-презентації педагогічних ідей та технологій.

Ганна Іванівна - переможець районного туру Всеукраїнських конкурсів

«Класний керівник – 2012» (III місце) та «Учитель року – 2014 » (III місце).

З 2007 по 2018 р. Ганна Іванівна була керівником методичного об'єднання вчителів початкових класів, вихователів дошкільного підрозділу та ГПД.

Нагороджена грамотами та подяками Харківської обласної державної адміністрації.

Лобасенко Тетяна Володимирівна народилася 3 жовтня 1968 року в селищі Слатині Дергачівського району Харківської області.

У 1985 році закінчила Слатинську середню школу. У 1986 році вступила до Харківського державного педагогічного інституту ім. Г. С. Сковороди на філологічний факультет.

У 1992 році закінчила вищий навчальний заклад і пішла працювати вчителем англійської мови у Козачолопанську середню школу, а в 1995 році перейшла працювати вчителем української мови і літератури та англійської мови у Слатинську середню школу.

З 2003 по 2007 роки - голова профспілкової організації Слатинської школи.

З 2007 по 2013 роки – заступник директора з навчально-виховної роботи.

З 2013 року – керівник шкільного методичного об'єднання класних керівників.

З 2019 року – голова ради КЗ «Слатинський ліцей».

Вихованці вирізняються достатньо високим рівнем сформованості умінь і навичок, мають стійкі знання, щороку беруть участь у районних олімпіадах, Міжнародному конкурсі з української мови, Всеукраїнському конкурсі, присвяченому Шевченківським дням, Всеукраїнському конкурсі «Безсмертний подвиг українського народу», конкурсі ораторського мистецтва «Вірю в майбутнє твоє, Україно». У 2013 році вихованця Данько Марина виборола III місце у районному конкурсі майстрів художнього слова «Від слова до слова», у 2015 році учень Свириденко Євген виборов II місце у другому етапі Всеукраїнської учнівської олімпіади з української мови та літератури, у 2016 році 83% учнів отримали сертифікати з високим та добрим результатами у Всеукраїнській українознавчій грі «Соняшник». У 2018 році учениця Кулик Крістіна стала переможцем II етапу квест-марафону «Чи знаємо ми Тараса Шевченка?», а учениця Гичка Юлія зайняла II місце в II етапі IX Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка.

У 2014 році робота з теми «Виховний потенціал уроку в сучасній системі національно освіти» була допущена до участі в XXI Харківській обласній виставці-презентації педагогічних ідей та технологій і посіла призове місце. У 2018 році брала участь у Всеукраїнській науково-практичній Інтернет-конференції, присвяченій Г.Квітці-Основ'яненку. Її стаття «Світлий геній українського слова – Григорій Квітка-Основ'яненко» занесена до збірки наукових тез. працівників освіти і науки України.

Має ряд грамот та подяк відділу освіти Дергачівської РДА.

Дудник Зінаїда Миколаївна народилася 28 січня 1975 року в селищі Козача Лопань Дергачівського району Харківської області.

В 1982 році вступила до Козачолопанської восьмирічної школи, яку закінчила в 1992 році.

Але її заповітна мрія та любов до дітей не давали їй спокою. І вона будучи вже в тому віці, коли людина упевнено та цілеспрямовано робить крок вперед, подає документи і здає іспити до Харківського національного педагогічного університету ім. Г.С.Сковороди.

Нарешті здійснилося!

З 1 вересня 2006 року молоду рішучу жінку зараховано на факультет фізичного виховання.

Зінаїда Миколаївна закінчує Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С.Сковороди у 2011 р., і отримує диплом (Педагогіка і методика середньої освіти; фізична культура) з відзнакою.

І в цьому ж році починає працювати у Слатинському НВК на посаді педагога-організатора та вчителя фізичної культури.

Зінаїда Миколаївна за короткий час роботи у закладі освіти зарекомендувала себе як відповідальний, досвідчений педагог та умілий організатор. З 2009 по

2014 рік займала посаду заступника директора з навчально-виховної роботи.

Відділенням НОК України в Харківській області команда КЗ «Слатинський ліцей» нагороджена дипломом за I місце у обласних змаганнях з подолання «Смуги перешкод». Рій «Лицарі Сонця» посів III місце (2017 р.) та II місце (2018 р.) у I етапі Всеукраїнської військово-спортивної патріотичної гри Сокір-Джура.

Команда ліцею здобула першість Дергачівського району зі спортивного орієнтування. З 2013 року волонтер Всеукраїнського соціального проекту «Відкриті розважальні уроки футболу», який створено на основі тристороннього договору МОНУ України, Федерації футболу України та Міністерства внутрішніх справ України. З 2018 року тренер з велосипедного спорту.

Має ряд подяк за високий рівень підготовки і проведення Малих Олімпійських Ігор школярів Дергачівщини та підтримку розвитку фізкультури і спорту в районі, подяку відділення НОК України в Харківській області та Почесну грамоту Харківської обласної державної адміністрації і нагрудний знак.

Коломієць Ірина Федорівна народилася 26 травня 1968 року в селі Махнівка Курської області.

У 1985 році вступила до Харківського державного університету ім. О.М.Горького на фізичний факультет.

У 1990 році прийшла працювати вчителем фізики в Слатинську середню школу. Із 2005 року займає посаду заступника директора з навчально-виховної роботи.

Її вихованці – учасники та переможці Міжнародного фізичного конкурсу «Левеня», Міжнародної природознавчої гри «Геліантус», районних та обласних олімпіад з базових дисциплін, районного конкурсу «Учень року». За останні два роки її учні відзначені дипломами за активну участь у XII та XIII регіональній науково-технічній конференції довузівської молоді «Молодь, наука, технології: Хімія і фізика в сучасних технологіях». Коломієць Тетяна з відзнакою закінчила Малий каразінський університет з дисципліни «фізика» та в 2015 році посіла III місце у II Міжнародному бліц-конкурсі з веб-дизайну та комп'ютерної графіки серед учнів та студентів, I місце у районному та III місце в обласному етапі Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів МАН України. Ткаченко Дмитро у 2017 році виборов I місце у номінації «Відеомонтаж» обласного дистанційного фестивалю з комп'ютерної графіки та анімації.

У 2016 році Свириденко Євген зайняв II місце у II етапі Всеукраїнської учнівської олімпіади з фізики, у 2018 році Сотніков Костянтин посів III місце з математики.

Вчитель - переможець районного конкурсу «Учитель року -2009», дипломант Харківської обласної виставки-презентації педагогічних ідей та технологій. У 2016 році Коломієць І.Ф. стала учасником Всеукраїнської наукової шкільної конференції від збірника наукових і творчих досягнень школярів «Крок у науку». Роботи з теми «Формування національної та громадянської самосвідомості учнів на уроках фізики» увійшли до збірника конференції.

Має грамоти та подяки Департаменту освіти і науки Харківської ОДА.

Назаренко Тетяна Сергіївна народилася 14 листопада 1951 року в селі Хоружівка Сумської області.

У 1969 році закінчила Хоружівську середню школу і вступила до Сумського державного педагогічного інституту ім. А.С.Макаренка на математичний факультет.

У 1975 році закінчила вищий навчальний заклад і прийшла працювати вчителем математики у Козачолопанську восьмирічну школу №2, з 1979 року працює вчителем математики у КЗ «Слатинський ліцей».

Назаренко Т.С. бере активну участь у позашкільному житті колективу. Більше десяти років очолювала профспілковий комітет, методичне об'єднання вчителів математично-природничого циклу, з великою відповідальністю виконувала обов'язки голови ради закладу.

Учителька забезпечує високу результативність, якість своєї праці.

За роки педагогічної праці дванадцять випускників Назаренко Т.С. отримали золоті та срібні медалі.

Всі 48 років педагогічної діяльності Тетяни Сергіївни пов'язані з класним керівництвом, 150 вихованців стали гідними представниками нашого суспільства. Серед них кандидати наук, юристи, спеціалісти з ІТ-технологій, вчителі, лікарі.

У 2011 році робота з теми «Інноваційні підходи до планування роботи шкільного методичного об'єднання» була відзначена Дипломом III ступеня XVIII Харківської обласної виставки-презентації педагогічних ідей та технологій. Має грамоти Департаменту науки і освіти, МОН України.

Удостоєна звання «Гордість освіти Дергачівщини-2016».

Лабунська Світлана Василівна.

Дата народження: 20.03.1970 року.

Освіта: повна вища освіта, Педагогічне кредо:

«До кожної дитини ключ знайти,
У праці результат хороший мати,
Упевнено і творчо до мети йти:
З любов'ю серце дітям віддавати»

В 1989р. закінчила Харківське педагогічне училище, спеціальність: «Дошкільне виховання» і розпочала свою педагогічну роботу вихователя в ясла-садочку № 75 Ленінського району міста Харкова.

В листопаді 2008 року прийшла працювати вихователем в дошкільний підрозділ Слатинського НВК. Що значить, бути вихователем? - Кожен день спілкуватися з дітьми. Знаходити в цьому радість і задоволення. Думати про них. Співпереживати успіхам і невдачам. Нести відповідальність, любити. Бути ви-

хователем - це відповідальність. Це означає бачити неповторність кожної дитини, усвідомлювати, що в ваших руках його життя і його душа.

Постійно бере активну участь в районних методичних об'єднаннях. В 2011 р. для педагогів району підготувала і провела відкрите інтегроване заняття у середній групі на тему : «Вірні наші друзі – сонце, повітря і вода».

Має невелику публікацію із власного досвіду «Розвиток творчих мовленнєвих здібностей дошкільників на матеріалі творів художньої літератури» в науково-методичному посібнику «Використання художньої літератури для дітей у навчально-виховному процесі дошкільного навчального закладу» видавництво ХАНО, 2012 р.

У цьому virі педагогічної діяльності важливо не схибити, не загубити жодної дитячої душі, тому я не маю жодного права зупинитися на досягнутому, повинна вчитися, розвиватися, вдосконалювати свою педагогічну майстерність.

В 2014р.закінчила Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія», спеціальність: «Дошкільна освіта», кваліфікація: організатор дошкільної освіти, вихователь дітей дошкільного віку.

У 2015 р. брала участь у XXII обласній виставці-презентації педагогічних ідей та технологій «Формування національної та громадянської самосвідомості особистості в умовах поліетичного освітнього середовища у сучасному дошкільному закладі»

В 2018-2019 навчальному році була керівником районного методичного об'єднання вихователів середніх груп.

У 2018-2019 навчальному році була переведена на посаду вихователя інклюзивної групи «Мамине щастя» для дітей з особливими освітніми потребами.У вересні 2019 року була призначена заступником директора з навчально-виховної роботи.

Педагогічний стаж: 19 років спеціаліст II категорії.

Тема, над якою працює: «Патріотичне виховання дітей дошкільного віку, засобами народознавства»

Мабуть, кожна дівчинка в дитинстві, граючи в школу, мріяла стати вчителем.

Звісно, з роками бажання змінювалися, а разом із тим і омріяні професії. Тільки моє бажання залишалось незмінним: неодмінно стати вчителем. Я з дитинства захоплювалася своєю першою вчителькою Наталією Володимирівною Коробкою. Вона була для мене взірцем, я в усьому хотіла бути схожою на неї, бо бачила, що вона не лише навчає нас, а й живе нами, поділяючи радощі й смутки. Мабуть, саме тому я обрала цю професію.

Але неабияку роль у виборі професії відіграли і класні керівники середньої та старшої школи – Лобасенко Тетяна Володимирівна та Бережна Тетяна Павлівна.

У 2019 році здобула другу вищу освіту закінчивши ХНПУ імені Г.С. Сковороди за спеціальністю «Менеджмент. Управління навчальним закладом».

Мені подобається дивитися на світ очима дітей, знаходити в цьому радість і задоволення, постійно піклуватися про своїх учнів, нести за них відповідальність.

Чому я вчитель? Я просто люблю свою роботу. Адже мене підтримує найбільша сила – серця моїх учнів.